

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **V. T. T.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1 A 7/2016 – 31, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 4. 9. 2015, č. j. KRPA-71074-81/ČJ-2015-000022, žalobkyni dle § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, stanovilo v návaznosti na rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 4. 5. 2010, č. j. CPPH-8339/ČJ-2010-004003, nově dobu k vycestování z území do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobkyně podala proti rozhodnutí, jímž jí byla nově stanovena doba k vycestování, odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 1. 2016, č. j. CPR-36979-2/ČJ-2015-930310-V238, zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Žalobkyně následně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze, jenž ji však rozsudkem ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1 A 7/2016 – 31, zamítl.

Žalobkyně (stěžovatelka) poté podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodňovala tím, že byt' je napadeno rozhodnutí procesní povahy, kasační stížnost se týká rozhodnutí ve věci správního vyhoštění, přičemž žaloba proti rozhodnutí ve věci správního vyhoštění má ze

zákona odkladný účinek. Stěžovatelka dále podotkla, že má na území České republiky vytvořeno veškeré rodinné a sociální zázemí a její nucený návrat by bezpochyby představoval nenahraditelnou újmu. Naopak má stěžovatelka za to, že následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí a dle jejího názoru přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže žádným jiným osobám vzniknout jakákoliv újma a toto přiznání není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatelka uvedla, že žije na území České republiky již téměř 16 let a má zde vytvořeny rozsáhlé soukromé, rodinné a kulturní vazby. Stěžovatelka dále poukázala a to, že její manžel je vážně nemocen, trpí rakovinou hrtanu v pokročilém stadiu, a v případě nepřiznání odkladného účinku by tak byla nucena opustit svého manžela, a přišla by tak o možnost se s ním důstojně rozloučit.

Stěžovatelka dále odkázala zejména na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, dostupné na www.nssoud.cz, podle které může být pro výkon práva stěžovatelky na spravedlivý proces nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky. K právu na spravedlivý proces náleží i právo vystupovat v tomto řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny atd. Závěrem stěžovatelka uvedla, že minimálně za účelem zajištění její účasti u řízení o soudním přezkumu napadeného správního rozhodnutí považuje za nezbytné, aby podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno ve věci stanovení nové lhůty k vycestování, které již bylo stěžovatelce uloženo v rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 4. 5. 2010. Žalovaný má proto za to, že vycestování stěžovatelky je v daném případě žádoucí, a přiznání odkladného účinku by tak bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

pokračování

Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocných a vykonatelných rozhodnutí správních orgánů nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že vzhledem k jejím stávajícím osobním a rodinným poměrům, jak je stěžovatelka vylicila v návrhu na přiznání odkladného účinku a jak vyplývají ze spisu a napadených správních rozhodnutí, by nucené opuštění České republiky pro ni mohlo znamenat značnou újmu. Nejvyšší správní soud má také za to, že pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží také právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o stanovení nové doby k vycestování stěžovatelky do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byla by stěžovatelka nucena opustit území České republiky. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovateli na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli negativně dotklo práv třetích osob, ani že by takové dočasné rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatelky proti pravomocnému rozhodnutí ve věci stanovení nové lhůty k vycestování již byl odkladný účinek přiznán usnesením krajského soudu ze dne 9. 2. 2016, č. j. 1 A 7/2016 – 19, postačí v tomto případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. května 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu